

عنوان مقاله:

بسترهای اخلاق اجتماعی از دیدگاه نهج البلاغه

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات اخلاق کاربردی، دوره 4، شماره 12 (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

حسین علی مصدقیان - دانش آموخته ی حوزه ی علمیه اصفهان و مدرس دانشگاه آزاد و پیام نور

خلاصه مقاله:

اخلاق اجتماعی از مهم ترین موضوعاتی است که ارتباط آدمیان را با خود، با جامعه و تاریخ مطرح می سازد؛ زیرا جامعه می تواند یک تمدن را بسازد نه یک فرد، و اجتماع انسانی پیوسته تاریخ را ساخته و به جلو برده است. از آنجایی که در میان ادیان الهی، اسلام یک دین اجتماعی است و در آن آرمان ها و ایده های جمع گرا فراوان دیده می شود، در جای جای نهج البلاغه، که از مهم ترین منابع این دین بوده؛ به این مهم بسیار پرداخته شده و گاه و بیگاه جامعه و اجتماع مورد عتاب و خطاب واقع گردیده است. سقوط یک جامعه در نگاه امام علی^۷ به خاطر سقوط هنجارهای اخلاقی و پیشرفت آن به خاطر همین هنجارهاست؛ چنان که نهج البلاغه، هنگامی که علت سقوط جامعه ی روزگار علی^۷ را تحلیل می نماید به مولفه های اخلاقی اشاره می کند و می فرماید: «ای مردم، گویا به خیانت و کینه ورزی اتفاق دارید، بر رفتار ریاکارانه، گیاهان روییده از سرگین^[۱] را می مانید، در دوستی با آرزوها به وحدت رسیده اید و ...». این گونه گزینه ها در این کتاب سترگ بسیار است و ما در این مقاله می کوشیم تا بسترهای ترسیم شده از دیدگاه امام علی^۷ را در زمینه ی اخلاق اجتماعی به اختصار بیان نماییم. ۱- ر.ک: مجله ی تخصصی دانشگاه علوم اسلامی رضوی، سال دوم، شماره ی اول، ص ۹۴.

کلمات کلیدی:

واژه های کلیدی اصول اخلاقی (moral principles)، امنیت (Security)، اجتماع (social)، حکومت اسلامی (Islamic government)، عدالت (justice)، فرهنگ (culture)، جامعه (society)، هنجار اجتماعی (social way).

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1730991>

